

ואישתו מלקקת אותם, ואת העובדה שיש לו רק שני תאימוח (אחד חומצי ואחד בסיסי — כדי שזה יפעל), קיבל שני מנדטים, אחד לכל תאימוח.

זוהי חזית הגבר שתרכיב את הקואליציה. הם והעוף הבודד, שכבר הזכרת, ועכשיו גם דיין, שהוא גבר ותיק בתולדות הארץ הזאת.

אגב, הויכוח הנוכחי בעניין דיין הוא בין שתי אסכולות — האחת אומרת: דיין היה גבר ונשאר גבר, למרות הכל; ואילו השנייה אומרת: דיין היה גבר, אבל ליכלך אותה במלחמת יום-כיפור והוא כבר לא גבר.

אבל אני בטוח שאם הליכוד יפרסם מודעה שבה ייאמר על דיין ש"מי שניכשל במה שהוא אוהב (מלחמה) — ודאי יצליח במה שהוא שונא (שלום)", מיד יבואו שני תאי-המוח העממיים על סיפוקם ודיין יצטרף, כמו גבר, לממשלת הגברים.

ממשלת גברים לעם הגבר במדינת גבר. זאת, כניראה, הצינונות על רגל אחת, שרירית.

וזאת גם תמצית המדיניות הישראלית בעתיד — להראות לכולם, בפנים ובחוץ, מי פה הגבר.

לקרטר הם יגידו "יאללה, חכם בבית-הלבן, ניראה אונדך תצא בחוץ".

לכל מי שינסה לערער על גבריותם, או יעליב את אמא שלהם, או יפתח את הפה, או יעשה להם פרצופים — הם יפתחו את הפרצוף.

לעולם הם יסבירו שהירדן הוא הזין של המדינה, ושיהודה ושומרון הם הביצים של המדינה, ושבתור גבר יש להם חרדת-סירוס והם לא יכולים להיפרד מזינם וביניהם האהובים.

ואם העולם לא יבין את זה הם תכף ומיד יורידו את החולצה.

וכשיראה העולם את השרירים שמתחת לחולצה הוא מיד יבין שיש לו פה עסק עם גבר רציני, והכל יסתדר על הצד הטוב ביותר.

ומי שלא מאמין בזה הוא פשוט לא גבר. זה הכל. אבל אני כבר אמרתי בהתחלה שאני לא גבר.

וחלפון ו"העוף הבודד לכנסת" היה נבחר, הוא ומנה צ'יפס במקום השני.

בכלל, הבהירות האחרונות היו ניצחון מוחלט וסופי של הגבר. לכל אורך הקו, בכל החזיתות.

זה לא חדש. זה תמיד היה ככה. בן-גוריון היה גבר והעם אהב אותו. שרת לא כל כך. גם אשכול היה מסובך מדי. גולדה, לעומת זאת, היתה היחידה בממ"ש שלה שהיו לה ביצים, והעם היה קרוע עליה. את רבין לא אהב העם, כי לא היו לו ביצים.

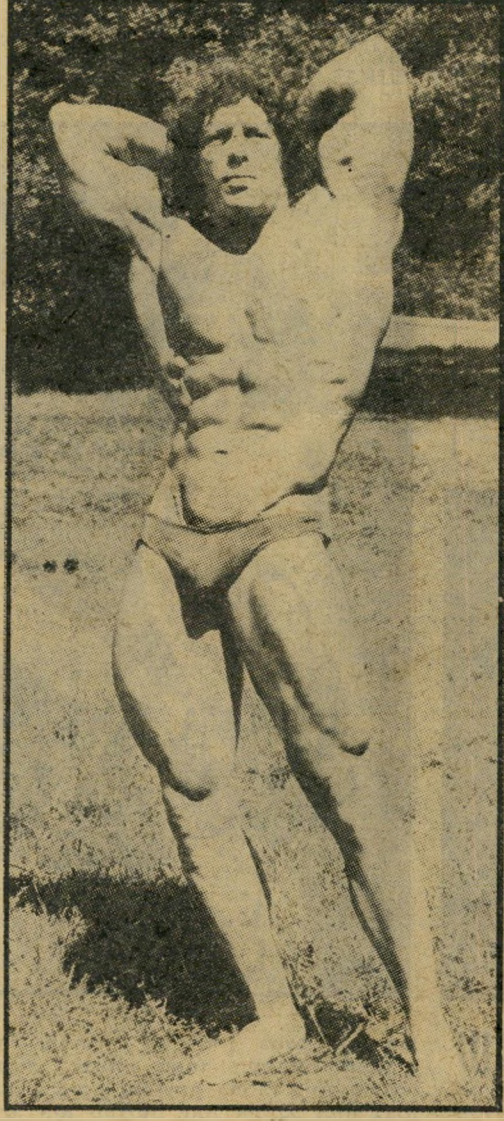
מי שהבין את זה ניצח בבחירות.

ככל שמפלגה או אישיות הבליטה יותר את היותה גבר, והצניעה ככל האפשר, אם בכלל היה צורך להצניע, את העובדה שהדבר שמעל לצווארה אינו עוד שריר חזק או מיתלה לכובעים, כך הצליחה יותר. עובדה.

המפלגה שאמרה "אנחנו נראה לעולם מי פה הגבר" קיבלה רוב קולות.

הדתיים, שהפסיקו סוף סוף להיות נקבות ונהיו גברים, הגבירו את כוחם.

הגבר שהבליט את שריריו, כשחיליו מלטפים אותם

אני לא גבר. אני אולי זכר, אבל אני לא גבר.

אני לא גבר, כי גבר הוא חזק ושרירי, ואילו אני די חלש והשרירים שלי הם כמו חמאה.

אני לא גבר, כי גבר לא מפחד משום דבר, ואני מפחד מהמון דברים.

אני לא גבר, כי גבר לא עושה חשבון לאף אחד, ואני הייתי רוצה לעשות חשבון לכל אחד.

אני לא גבר, כי גבר תכף מראה לכולם מי פה הגבר, אבל אני לא גבר, אז אני לא יכול להראות לכולם מי פה הגבר.

אני לא גבר, ואולי בגלל זה אני לא שייך למדינה הזאת.

כי פה כולם גברים. או שהיו מתים להיות גברים. או שהיו נקרעים להיות רוצים להיות מתים להיות גברים.

פה כולם גברים, כולל הנשים. עם של גברים.

עם הגבר. והעם רוצה שתהיה לו מדינה שתהיה כמוהו.

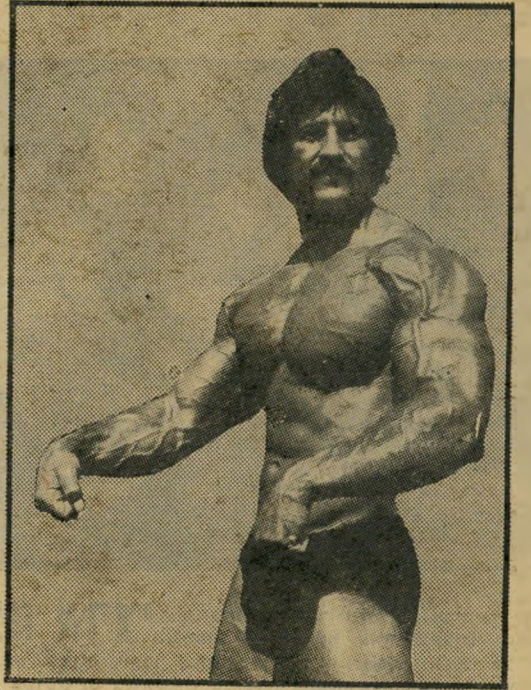
העם רוצה שתהיה לו מדינה שתהיה גבר. מדינה חזקה ושרירית, מדינה שלא מפחדת משום דבר, מדינה שלא עושה חשבון לאף אחד, מדינה שתכף מראה לכולם מי פה הגבר.

מדינה כמו אידי אמין, אבל אפילו יותר גבר מאידי אמין, כי אנחנו הרי כבר הראינו לאידי אמין מי פה הגבר.

מה שמזכיר לי דבר אחד שאני חייב להגיד לטובת העם האוגנדי — הוא לא בחר את אידי אמין. ואילו אצלנו, אני בטוח, הוא היה נבחר לראשות-הממשלה כמו כלום.

אצלנו, בעצם, היו בוחרים אפילו תרנגול (כי גם הוא גבר) לכנסת. כל מה שצריך זה ארבע מיליון לירות

אני לא גבר. אני אולי זכר, אבל אני לא גבר.

ואז כל העולם יראה מי פה הגבר ויעריך אותנו עד מוות

(כי הירדן הוא הזין של המדינה ויהודה ושומרון הם הביצים)

ב'חזור גבר לא ניתן לערבים כלום וגם נכניס להם כזה